

Jako ta, má milá, zapomenem,
ked je mé srdenko jako plamen,
ono ve mne horí ve dne v noci
a to len šetko pre tvoje oči.

Tvé oči, tvé oči sú šálené,
a moje srdenko je kamenné,
zapomen, šohajko, zapomyénaj,
pred naše okyénko nechodziévaj.

2.

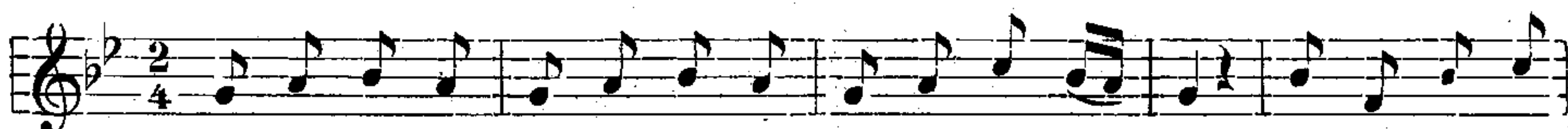
Na Lieskovskej veži zazvonyť zvon,
do faľšnej lásky uderiľ hrom,
uderil, uderil a to z jasna,
až sa tá Liéskovská veža trásla.

Abys maľ môj myľy toľko zimnyc,
koľko je v Trnave meste pyvnyc,
by ta ony trásty neprestaľy
za tvoje faľšné sľubováný.

Abys maľ, môj milý, toľko hromou,
koľko je v Trnave meste domou,
by ta ony túci neprestaľy
za tvoje faľšné milováný.

735.

Z Líšně.

Před na - šé - ma za - hrá - deč - ka a v ní strome - ček, ska - zu - je mně

přes po - le jeden sy - ne - ček; ska - zu - je mně, ska - zu - je,

že mně věrně mi - lu - je, a já sem mo vodká - za - la, ha - be šil hin -

de.